

ת"פ 14829/07/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14829-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה נגד הנאשם	מדינת ישראל פלוני (עציר)
-----------------	--	---------------------------------

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טעון בכתב אישום מתוקן, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין תש"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ובעבירה של פציעת בן זוג לפי סעיף 334 בצירוף סעיף 335 לחוק העונשין.
2. על פי הנטען בחלק הכללי של כתב האישום, במועדים המפורטים בכתב האישום, היו הנאשם ואלמונית(להלן: "**המתלוננת**") בני זוג הנשואים מזה 16 שנים ולהם חמישה ילדים קטנים משותפים, והם התגוררו יחד בדירה ברחוב XXXX.
3. על פי הנטען באישום הראשון ביום 1.7.2022 בשעה 22:00 לערך בבית, בעוד המתלוננת והנאשם סועדים יחד, ניטש ויכוח ביניהם במהלכו החזירה המתלוננת לנאשם את הטלפון שלו לאחר שהסתירה אותו בחדר השינה בבית. הנאשם בתגובה דחף את המתלוננת, אחז בה נגח בפניה וכן סטר לה.
4. כתוצאה מכך, נשבר אפה ונגרם לה דימום במקום.
5. על פי הנטען באישום השני, בתאריך 4.6.2019 או בסמוך, בשעה שאיננה ידועה במדויק למאשימה, חזר הנאשם לבית במהלך חודש הרמדאן, והבחין כי המתלוננת הכינה דבר מאכל במגש זכוכית שלא היה לטעמו. עקב כך, הנאשם זרק את המגש לעברה וגרם לה חתך באוזנה השמאלית, כאשר חתך זה הצריך 4 תפרים.
6. ב"כ המאשימה עו"ד גל צור הפנתה תחילה לתמונות המתעדות את החבלות שנגרמו למתלוננת, תוך שציינה כי רק מעיון בהן ניתן להתרשם מחומרת החבלה שנגרמה למתלוננת בעקבות מעשיו של הנאשם. בנוסף, ובמסגרת האישום הראשון הנאשם היכה את המתלוננת ונגח בפניה, וכתוצאה מכך גרם לה שבר באף.
7. המאשימה ביקשה לקבוע את המתחם העונש ההולם בכל הנוגע לאישום הראשון החל מ-8 חודשים ועד 18

חודשים, ובאישום השני בין שנתיים ועד חמש שנים, תוך שציינה, במענה לשאלות בית המשפט, כי היא מודעת לכך שהפסיקה אליה היא מפנה, אינה תואמת למקרה שבפנינו, והיא כוללת מקרים בהם נעשה שימוש בסכין.

8. לקולא ביקשה המאשימה לקחת בחשבון את הודאתו של הנאשם, וכן העדרו של רישום פלילי, ואולם הוסיפה, כי בנסיבות בהן וויתר הנאשם על קבלת תסקיר מבחן, פועל הדבר לחובתו, כמי שלא שולב בהליכי טיפול להפחתת מסוכנותו.

9. נוכח טעמים אלו, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר כולל למשך 26 חודשים לצד ענישה נלווית.

10. הסנגור, עו"ד מוניר רסאס ציין תחילה, כי קיים ספק באמיתות התמונות שהוגשו לעיון בית המשפט. לדבריו, ישנו מקום להקל עם הנאשם משום הצורך של בני הזוג להמשיך ולגדל את חמשת ילדיהם. עוד צוין, כי הנאשם נטל אחריות על המעשים והביע חרטה על מעורבותו בהן, וכי המדובר בנאשם אשר תפקודו תקין משך השנים, והוא נעדר רישום פלילי. לדברי הסנגור, אף שאינו מקל ראש בחומרת המעשים, הנאשם לא תכנן לפגוע פגיעה חמורה במתלוננת, ואף לא אחד מהמעשים שבשני האישומים לווה בתכנון מוקדם.

11. הסנגור ביקש להטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר בגין המעשים אותם ביצע.

12. בתום הדיון ולבקשת ההגנה, אפשרתי הגשת השלמת טעון בכתב תוך הפנייה לפסיקה תואמת.

13. הנאשם ציין בתום הדיון, כי הוא מכבד את אשתו וילדיו, וביקש שלא ימוצה עמו הדין.

14. ביום 22.2.2023 נשלחה הודעה מטעם עו"ד אריאל עטרי, כי הוא נטל את הייצוג בתיק במקומו של עו"ד מוניר רסאס.

15. על אף השלב הדיוני בו מצוי ההליך, אפשרתי לסנגור החדש להגיש את השלמת הטעון, ואולם זאת בהתאם למתווה עליו סוכם עם הסנגור הקודם. בנסיבות אלו, בקשת הסנגור החדש להתעלם מהתמונות המתעדות את החבלות במתלוננת נדחתה. כך גם ביחס למכתב שצורף מטעם ההגנה, לבדיקת התאמת הנאשם לטיפול. מסמך זה נסרק לתיק בית המשפט יחד עם הפסיקה וזאת מבלי לקבל את אישור בית המשפט לכך, או יידועו בדבר עוד קודם לכן.

16. לגופם של דברים ציין הסנגור החדש את הדברים הבאים: יש לקבוע מתחם עונש אחד ביחס לשני המקרים.

17. ביחס לאישום השני, הנזק נגרם למתלוננת הינו כתוצאה מהתנפצות המגש שנזרק לעבר המתלוננת, ופגיעת רסיס בה. אירוע זה התרחש 3 שנים לפני מעצרו של הנאשם, בגין האירוע הראשון שבכתב האישום.

18. ביחס לאישום הראשון, נטען לקנטור מצד המתלוננת, עת לקחה והסתירה מהנאשם את מכשיר הטלפון הנייד השייך לו. לדברי הסנגור, המדובר בתגובה אלימה מצד הנאשם למעשה פסול שנעשה כלפיו על ידי המתלוננת.

19. הנאשם הודה במעשים, והוא נעדר רישום פלילי. הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי עד מעצרו.

20. הוסף, כי הצדדים בחרו להתגרש בהסכמה, נתון היכול ללמד כי הנאשם מעריך את זכותה של המתלוננת לחיים עצמאיים, ולכבד זאת.

21. הסנגור עתר לקביעת מתחם עונש הולם של עד 8 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי מרתיע, זאת בהתאם לפסיקה תומכת אותה הגיש לעיוני.

דין:

22. כתב האישום מתאר שני אירועים בעלי מאפיינים דומים במהותם, כלפי אותו קורבן, ואף שעבר פרק זמן ניכר בין שני האירועים, ראיתי לקבוע מתחם עונש הולם אחד, ולתת ביטוי לאירועים ואופיים בתוך המתחם שייקבע. (ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14)).

23. במקרה דנן, הערך החברתי אשר נפגע, נוגע בזכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, בביתו, ומול אלו עמם הוא מקיים מערכת יחסים קרובה, ומשום כך קיימת חומרה יתרה בביצוע עבירות מסוג זה. על חומרת העבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, ניתן ללמוד גם מהעונש המרבי אשר קבע המחוקק בצידה, שהינו כפל העונש הקבוע לעבירה.

24. הנאשם פעל באופן אלים וברוטאלי כלפי המתלוננת בשני מקרים נפרדים. אין המדובר אומנם באירועים מתוכננים, ואולם אופי התגובה כלפי המתלוננת, יכול ללמד על מידת הסיכון הגלומה בנאשם, והיותו אדם נעדר מעצורים. ואדגיש, במקרה הראשון מעשיו האלימים הופנו כלפי המתלוננת, לאחר שהיא כבר השיבה לו את הטלפון הנייד השייך לו. על אף זאת, הנאשם סטר לה, אחז בה ונגח בראשה, עד ששבר את אפה. ביחס לאירוע הנוסף שהתרחש על רקע העובדה כי האוכל אותו הכינה לא היה לטעמו, זרק הנאשם את המגש לעברה, וכתוצאה מכך היא נחבלה באופן משמעותי. אוזנה נחתכה, דבר שהצריך טיפול רפואי שכלל 4 תפרים. בעניין זה, די אם אפנה לתמונות המתעדות את החבלות במתלוננת, והן מדברות לטעמי בעד עצמן, ולא רק בהיבט החבלות שנגרמו.

25. במקרה שבפנינו ראיתי להפנות לפסקי הדין הבאים:

26. רע"פ 4140/10 גסאן חביב אללה נ' מדינת ישראל (6.9.2010), נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, במספר עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים, בכך שתקף את זוגתו ואיים עליה, מנע ממנה את הכניסה לביתם ואיים לפגוע בילדיהם. על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים.

27. עפ"ג (מח' ב"ש) 57820-01-15 יואב מוצ'ה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 12.3.2015), נדחה ערעור מטעם נאשם אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, בכך שאיים "לגמור אותה", חנק אותה, הפילה ארצה, נשך אותה באמה והכה אגרופיו בפניה. בתגובה המתלוננת נשכה את הנאשם בידו. למתלוננת נגרמו חבלות. נקבע מתחם ענישה הולם שבין 11 ל-30 חודשי מאסר. על הנאשם בעל עבר פלילי, הוטלו 13 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופיצוי כספי.

28. עפ"ג 6178-10 באייבצאייב נגד מדינת ישראל (אליו הפנתה המאשימה), נדחה ערעור על חומרת העונש (ת"פ 3782/08 (שלום פ"ת)), במסגרתו הוטלו על הנאשם 32 חודשי מאסר בגין ביצוע עבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש (בת זוג) איומים והיזק לרכוש, לצד ענישה נלווית ופיצוי בסך 10,000 ₪.

29. רע"פ 7513/12 בלאל מרעי נ' מדינת ישראל (22.10.12), בו דובר באירוע תקיפה חמורה, אם כי בודד, שלאחריו נגזרו על הנאשם בבית משפט השלום 5 חודשי מאסר בפועל, מע"ת וענישה נלווית. בית משפט השלום

התחשב לקולא ברצון אשת הנאשם, המתלוננת, לביטול האישום נגדו ובשובם של בני הזוג לחיים משותפים. ערעור שהוגש מטעם המדינה התקבל, ובית המשפט המחוזי והחמיר בעונשו של הנאשם לכדי 10 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נדחה בבית המשפט העליון.

30. רע"פ 1631/12 יצחק פדידה נ' מדינת ישראל (27.02.12) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית משפט השלום. הנאשם תקף את גרושתו, הכה אותה וניסה לחנוק אותה באמצעות חגורה. בבית משפט השלום הוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 18 חודשים בצירוף ענישה נלווית. פסה"ד אושר בבית המשפט המחוזי וכאמור גם בבית המשפט העליון. טענת הנאשם אודות היות המקרה חד פעמי ובלתי מאפיין, נדחתה לאור העובדה שלא נטל אחריות למעשיו ולא הביע הזדהות עם פגיעתה של המתלוננת.

31. רע"פ 1826/11 סולומון אהרון נ' מדינת ישראל (08.03.11) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית משפט השלום בו נגזרו על נאשם 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית בגין דחיפת אשתו והפלתה, גרימת חבלה של ממש ואיום בסכין כי ייפגע בה וכו'. בית המשפט ציין לחומרה את העובדה שהנאשם כלל לא הבין את משמעות מעשיו.

32. ע"פ 4834/12 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.6.13) נדון עניינו של נאשם שהורשע בתקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות בהזדמנויות רבות, באיומים וכן בחבלה בנסיבות מחמירות. על אותו נאשם נגזרו 30 חודשי מאסר בפועל, לרבות ענישה נלווית, וערעורו נדחה.

33. עפ"ג (חי') מדינת ישראל נגד אסמורום קידנה (5.10.2021) המייחס לנאשם, עבירות של כניסה למקום המשמש מגורי אדם בכוונה לבצע פשע, לפי סעיף 406(ב) של חוק העונשין, התשל"ז-1977, תקיפה הגורמת חבלה ממש - בת זוג, לפי סעיף 382(ג) של חוק העונשין, ואיומים לפי סעיף 192 של חוק העונשין. על הנאשם נגזרו בבית משפט שלום 12 חודשי מאסר. ערעור שהוגש מטעם המדינה על קולת העונש התקבל, ועונשו של הנאשם הוחמר לכדי 17 חודשי מאסר.

34. בשונה מהמקרים אליהם הפניתי לעיל, בענייננו, המדובר בשני אירועים שרף האלימות וכן תוצאת המעשים הינה חמורה, כאשר האישום השני כולל גם עבירת פציעה, כתוצאה ממגש זכוכית שנזרק לעברה של המתלוננת, ורסיס שפגע בה, עקב כך. בנסיבות אלו ראיתי לקבוע את מתחם העונש הכולל החל מששה עשר חודשים ועד 32 חודשים, לצד ענישה נלווית, לרבות פיצוי לנפגעת העבירה.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

35. הנאשם יליד 1982 אב לחמישה ילדים, נעדר עבר פלילי. הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע צער על מעורבותו בהן. בכך חסך הנאשם מהמתלוננת את עדותה בבית המשפט, ולכך משקל חשוב בגזירת העונש.

36. הבאתי בחשבון את משך תקופת המעצר בה שוהה הנאשם, חלוף הזמן ביחס לאירוע הראשון, וכן את הליך הגירושין שנעשה בהסכמה בינו לבין המתלוננת, כך לדברי הסנגור, אף שלא הוצגו לעיוני מסמכים בהקשר זה.

37. בעניינו של הנאשם לא הוגש תסקיר מבחן, ובהיבט זה לא ניתן להעריך את מידת הסיכון להתנהגות דומה בעתיד. בנסיבות אלו, הבאתי בחשבון גם שיקולים הנוגעים בהרתעת היחיד.

38. באיזון בין השיקולים השונים החלטתי לקבוע את עונשו של הנאשם בשליש התחתון, של מתחם העונש, ולהטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו כל עבירת אלימות כלפי בת זוג.

ג. פיצוי בסך 6000 ₪ למתלוננת. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 3.9.2023.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו ניסן תשפ"ג, 17 אפריל 2023, במעמד הנוכחים.